

עמ"ת 4805/02/15 - מוגאהד אלפקיה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופט יעקב צבן, סגן נשיא

עמ"ת 4805-02-15

מוגאהד אלפקיה

העורר

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

החלטה

ערר על החלטת בית משפט שלום בירושלים (כבוד ה' ג'ויה סקפה שפירא) במ"ת 61740-01-15, מיום 29.1.15.

1. נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952; והתחזות, לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977. נטען, כי ביום 25.1.15, בשעה 11:00, שהה העורר בישראל שלא כדין. העורר נסע ברכב עם רעייתו, התבקש להזדהות לפני שוטר, הציג עצמו בשם ג'האד רביע והציג תעודת זהות מתאימה.

2. כתב אישום בצירוף בקשה למעצר עד תום ההליכים הוגשו ביום 29.1.15.

3. בהחלטה מיום 29.1.15 קבע בית משפט קמא, כי קיימות ראיות לכאורה ועל כך אין חולק. העורר עצמו הודה באמרותיו במשטרה כי הייתה לו כוונה להיכנס לירושלים והוא אכן נכנס כמה ימים קודם למעצרו. העורר איננו תושב ישראל ובכך טמון חשש מובנה להימלטותו מהדין. לחובת העורר שתי הרשעות בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, מתנהל נגדו הליך פלילי נוסף באותה עבירה ובמסגרת תנאי שחרורו ממעצר נאסר עליו להיכנס לישראל (מ"ת 23843-07-12). כניסה לישראל תוך הפרת תנאי השחרור מקימה עילת מעצר עצמאית. בנסיבות אלו, העורר הוכיח במעשיו שלא ניתן ליתן בו אמון ולשחררו אף בתנאים מגבילים מכבידים. אשר על כן, הורה בית משפט קמא על מעצרו עד תום ההליכים.

4. העורר התמקד בכוחה של חלופת מעצר לאיין מסוכנותו של העורר. בית משפט לא יורה על מעצרו של אדם במקום שניתן להשיג את תכלית המעצר בשחרורו בתנאים מגבילים. העורר נשוי לתושבת ירושלים ובעקבות סכסוך שנתגלע ביניהם ישבו ברכב על קו התפר בין הכפר לירושלים ושוחחו ביניהם. במקום הוקם מחסום משטרה והעורר נבדק וזוהה כתושב שטחים. לא נשקפת מהעורר מסוכנות. אין חשש להימלטות מהדין, העורר הוכיח כי התייצב לכל הדיונים שנקבעו לו בהליך הפלילי הנוסף המתנהל בעניינו. העובדה כי מדובר בתושב שטחים אינה גוררת באופן אוטומטי מעצר עד תום ההליכים. מכאן, שגה בית משפט קמא שלא בחן חלופת מעצר.

5. המשיבה סמכה ידיה על החלטת בית משפט קמא. העורר נתפס בתוככי ירושלים, ולא על קו התפר כטענתו. מיוחסת לעורר עבירה נוספת של התחזות אשר מעצימה את החשש להימלטותו ומחלישה את היכולת ליתן בו אמון. העורר ביצע את העבירה תוך הפרת תנאי השחרור שנקבעו לו במ"ת 23843-07-13, לפיהם בין היתר נאסרה כניסתו לארץ שלא כדין. לחובתו שתי הרשעות בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין. במקבץ הדברים, החלטת בית משפט קמא סבירה ואין עילה להתערב בה.

6. השאלה הצריכה הכרעה היא האם יש מקום לחלופת מעצר בעניינו של העורר. בחינת חלופת מעצר הינה מצוות המחוקק והזמנת תסקיר מעצר הפכה לחזון נפרץ בבקשות למעצר עד תום ההליכים. יחד עם זאת, לא מן הנמנע שיתקיימו נסיבות בהן באופן עקרוני לא יהא בחלופת מעצר כדי להפחית מסוכנות עד כי לא יהא טעם בהזמנת תסקיר שירות מבחן. בית המשפט העליון רק בימים האחרונים, בבש"פ 27/15 **עלי יונס נ' מדינת ישראל**, חזר והבהיר הלכה זו וציטט מפסק דינה של השופטת נאור בבש"פ 9447/04 **זבידאת נ' מדינת ישראל**:

"אכן, בפסיקה עניפה של בית משפט זה נקבע, כי תמיד יש לשקול חלופת מעצר. ואולם לא אחת בדיקה זו דו שלבית היא: תחילה בוחן בית המשפט אם ניתן להסיר את המסוכנות (או עילת מעצר אחרת) ע"י חלופת מעצר כלשהי. אם מגיע בית המשפט למסקנה חיובית, עליו לבחון חלופות מעצר קונקרטיות המוצעות לו, ואת מידת התאמתו, ואולם, אם מסקנתו של בית המשפט היא, כי נסיבות הענין אינן מצדיקות שחרור בחלופת מעצר וכי אין בנמצא, על דרך העקרון חלופה שתסלק את עילת המסוכנות או עילה אחרת, שוב אין טעם וצורך לבחון, מצוות אנשים מלומדה, חלופות קונקרטיות כגון מעצר בית בביתו של פלוני או אלמוני".

7. מהכלל אל הפרט- עברו הפלילי של העורר, העובדה כי בכניסתו לישראל הפר את תנאי שחרורו במ"ת 23843-07-13 והתחזותו לאחר על מנת להימלט ממתן הדין על מעשיו, אינם מאפשרים ליתן בו אמון. לפיכך, אין מקום לחלופת מעצר ומתייתר הצורך בהגשת תסקיר מעצר.

לא מצאתי עילה להתערב בהחלטת בית משפט קמא.

8. הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ט בשבט התשע"ה, 08 בפברואר 2015, במעמד הצדדים.

יעקב צבן, שופט